Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

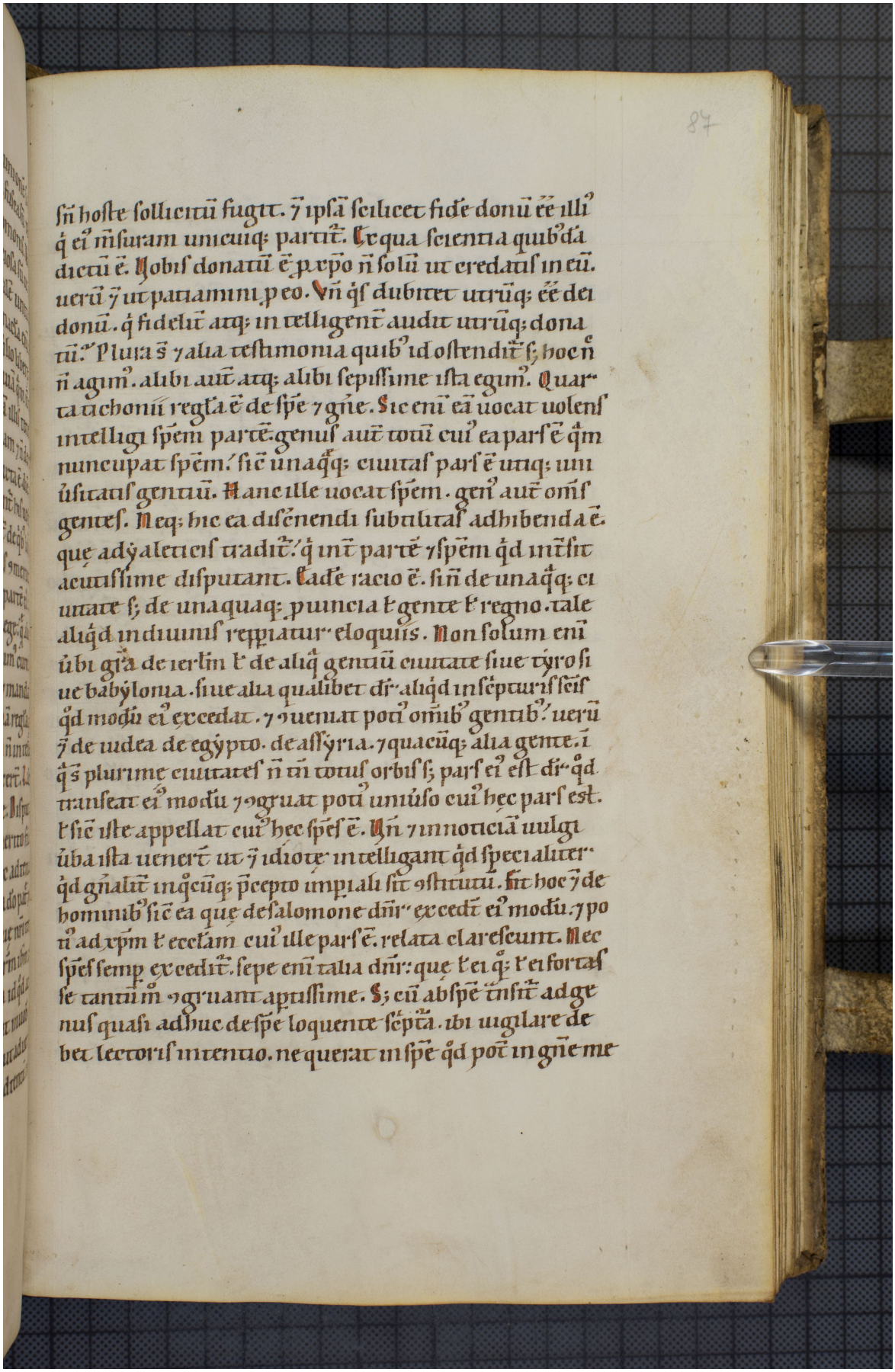

87

sñ hoste sollicitū fugit. ⁊ ipsā scilicet fide donū ee illi
q ei mſuram unicuiq; partit. Ex qua scientia quib dā
dictū e. Nobis donatū e p xpo ñ solū ut credatis in eū.
uerū ⁊ ut patiamini p eo. Vñ qs dubitet utrūq; ee dei
donū. q fideliť atq; intelligenť audit utrūq; dona
tū? Plura s ⁊ alia testimonia quib id ostendit ſ; hoc ñ
ñ agim. alibi aut atq; alibi sepissime ista egim. Quar
ta ut bonū regla e de spe ⁊ gne. Sic enī ea uocat uolens
intelligi spem partē genus aut totū cui ea pars e qm
nuncupat spem. sic una qq; ciuitas pars e utiq; uni
usitatis gentiū. Hanc ille uocat spem. gen aut omis
gentes. Neq; hic ea diſenendi subtilitas adhibenda e.
que adversariis tradit. q int partē ⁊ spem qd intersit
acutissime disputant. Tale ratio e. siñ de unaqq; ci
uitate ſ; de unaquaq; puincia t gente t regno. tale
aliqd in diuinis reperitur eloquiis. Non solum enī
ubi gra de ierlim t de aliq gentiū ciuitate siue tyro si
ue babylonia. siue alia qualibet dr aliqd in septuaginta seis
qd modū ei exceedat. ⁊ uenit poti omib gentib. uerū
⁊ de iudea de egypto. de assyria. ⁊ quacūq; alia gente. i
qs plurime ciuitates ñ in totus orbis ſ; pars ei est dr qd
transeat ei modū ⁊ ogruat poti unusquisq cui hec pars est.
t sic iste appellat cui hec spes e. Qñ ⁊ in notitia uulgi
uba ista uenerit ut ⁊ idiote intelligant qd specialiter
qd gnaliť in qcūq; pcepto imperiali sit ostitutū. sit hoc ⁊ de
hominib sic ea que de salomone dñr exceditt ei modū. ⁊ po
ti ad xpm t ecclam cui ille pars e. relata clarescunt. Nec
spes semp exceditt. sepe enī talia dñr: que t ei q; t ei fortas
se tantū m ⁊ ogruant aptissime. S; cū abspe tnsit ad ge
nus quasi adhuc de spe loquente septa. ibi uigilare de
bet lectoris intentio. ne querat in spe qd poti in gne me